79. СВЕЗА СРЦА

(На глас број 12. и 42.)

- 2. Тад бива долина Земаљска, к'о рајски врт, Кад сложни у Духу Дођемо с' Оцу молит': Радосно с' носи тад Земаљска нужда, труд, - У Богу с' теши тад, Никад не влада јад.
- 3. Тад' стоји љуб'ве спој Свих срца кроз благодат; Радосно с' ходи тад' Куд' води живота пут: Где с' два у један ум, Где с' Трећи зове Бог, Трострука ј' свеза ту (Прой. гл. 4., 1.) Која с' не кида с' тог.
- 4. И овај савез тад Никад се не раздваја, Где вера и љубав На земљи срца спаја:

Где Господ печат да, Тврди је над Тамо. Растанак буде ту - Да с' вечно видимо.

- 5. О каква л' блажена Радост ће срца спојит', Кад после растанка У небу с нађу опет, Који кроз земље јад Иђаху сложно сви, У завет спојени Кроз свезу љубави!
- 6. Тада ће савез тај Љубави вечан бити, Неће се туга, јад, нит' растанак се збити; С' нама ће остат' Бог Пријатељ најбољи, Наша ће срца бит' С' Њим вечно спојени.